

Ορισμοί: Έστω $(R, +, \cdot)$ ένας δακτύλιος

- Αν ο πολλαπλασιασμός έχει ουδέτερο στοιχείο, λέμε ότι ο R είναι

δακτύλιος με μονάδα, που συμβολίζεται ως 1_R .

- Αν ο πολλαπλασιασμός είναι μεταθετικός, λέμε ότι ο R είναι

μεταθετικός δακτύλιος

- Αν κάθε στοιχείο του $R \setminus \{0_R\}$ είναι αντιστρέψιμο (ως προς τον

πολλαπλασιασμό) λέμε ότι ο R είναι δακτύλιος με διαίρεση

Αν ισχύουν όλα τα παραπάνω και $0_R \neq 1_R$

δηλ. η (R^*, \cdot) είναι αβελιανή ομάδα, λέμε ότι ο R είναι σώμα.

$R \setminus \{0_R\}$

Παραδείγματα:

\mathbb{Z} μεταθετικός δακτύλιος με μονάδα

$\mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}$ σώματα

$M_{n \times n}(\mathbb{K})$ δακτύλιος με μονάδα (μη μεταθετικός)

$\mathbb{K}[x]$ μεταθετικός δακτύλιος με μονάδα

Ορισμός Ένα μη κενό υποσύνολο S του R λέγεται υποδακτύλιος

αν είναι δακτύλιος ως προς τις ίδιες πράξεις και με τα ίδια

ουδέτερα στοιχεία με το R .

Παράδειγμα: \mathbb{Z} υποδακτύλιος του \mathbb{Q}

Παράδειγμα: Αν R_1, R_2 δαυζήσιοι τότε το καρτεσιανό γινόμενο $R_1 \times R_2$ είναι δαυζήσιος με:

$$(a, b) + (c, d) = (a+c, b+d)$$

$$(a, b) \cdot (c, d) = (a \cdot c, b \cdot d)$$

$$\text{Έχουμε } 0_{R_1 \times R_2} = (0_{R_1}, 0_{R_2})$$

Αν R_1, R_2 μεταθετιμοί, τότε $R_1 \times R_2$ μεταθετιμός

Αν R_1, R_2 με μονάδα, τότε $1_{R_1 \times R_2} = (1_{R_1}, 1_{R_2})$

Ο $R_1 \times R_2$ δεν είναι σώμα:

Αν (a, b) είναι ο αντιστροφός του $(0, 1)$ τότε

$$(a, b) \cdot (0, 1) = (1, 1)$$

και άρα $a \cdot 0 = 1$ ΑΔΥΝΑΤΟ

Λήμμα Έστω R δαυζήσιος. Για κάθε $a \in R$, $a \cdot 0_R = 0_R \cdot a = 0_R$

Απόδειξη: $a \cdot 0_R = a \cdot (0_R + 0_R) = a \cdot 0_R + a \cdot 0_R$

$$\Rightarrow a \cdot 0_R + 0_R = a \cdot 0_R + a \cdot 0_R$$

$$\Rightarrow 0_R = a \cdot 0_R$$

Ορισμός Μια εξωτερική πράξη σε ένα σύνολο A είναι μια απεικόνιση της μορφής $f: S \times A \rightarrow A$

$$(s, a) \mapsto s \cdot a := f(s, a)$$

όπου S είναι ένα άλλο σύνολο.

Παραδείγματα:

• Έστω K ένα σώμα και V ένας διανυσματικός χώρος.

Τότε υπάρχει ένας "εξωτερικός πολλαπλασιασμός"

$$K \times V \rightarrow V$$

$$(\lambda, v) \mapsto \lambda \cdot v$$

• Έστω R ένας δαυζήσιος. Μπορούμε να ορίσουμε

μια εξωτερική πράξη $\mathbb{Z} \times R \rightarrow R$ ως εξής:

$$n \cdot a = \begin{cases} \overbrace{a + a + \dots + a}^{n \text{ φορές}} & \text{αν } n > 0 \\ 0_R & \text{αν } n = 0 \\ \underbrace{(-a) + (-a) + \dots + (-a)}_{-n \text{ φορές}} & \text{αν } n < 0 \end{cases}$$

Ορισμός Έστω K ένα σώμα και V ένα μη κενό σύνολο.

Το σύνολο V είναι K -δυναμομορφικός χώρος

αν είναι εφοδιασμένο με δύο πράξεις,

μία εσωτερική $+$: $V \times V \rightarrow V$ &

μία εξωτερική \cdot : $K \times V \rightarrow V$, με τις εξής ιδιότητες:

- $(V, +)$ είναι αβελιανή ομάδα

- Για κάθε $\lambda, \mu \in K$ και $v, w \in V$ έχουμε:

$$\lambda \cdot (v + w) = \lambda \cdot v + \lambda \cdot w$$

$$(\lambda + \mu) \cdot v = \lambda \cdot v + \mu \cdot v$$

$$\lambda \cdot (\mu \cdot v) = (\lambda \cdot \mu) \cdot v$$

$$1_K \cdot v = v$$

Παραδείγματα:

\mathbb{R}^n είναι \mathbb{R} -δυναμ. χώρος

$$\dim_{\mathbb{R}} \mathbb{R}^n = n$$

$\text{Mat}_{m \times n}(\mathbb{R})$ είναι \mathbb{R} -δυναμ. χώρος

$$\dim_{\mathbb{R}} \text{Mat}_{m \times n} = mn$$

\mathbb{C} είναι \mathbb{R} -δυναμ. χώρος

$$\dim_{\mathbb{R}} \mathbb{C} = 2$$

Παρατήρηση:

- Αν αντί για K σώμα, πάρουμε R δαυζήλιο, έχουμε τον ορισμό του R -πρόζυττου.

- Αν ένα σύνολο είναι και δαυζήλιος και R -πρόζυττο, τότε λέμε ότι είναι μία R -άλγεβρα.

Το σύνολο \mathbb{R}^2

Το \mathbb{R}^2 είναι \mathbb{R} -διαν. χώρος διάστασης 2.

Επίσης είναι δακτυλίος με πολλαπλασιασμό

$$(a, b) \cdot (c, d) = (a \cdot c, b \cdot d).$$

Έτσι το \mathbb{R}^2 δεν είναι αβρα.

Επίσης το γινόμενο δύο μη μηδενικών στοιχείων

μπορεί να είναι μηδενικό, π.χ. $(1, 0) \cdot (0, 1) = (0, 0)$.

Ορίζουμε στον \mathbb{R}^2 την εξής πράξη:

$$x : \mathbb{R}^2 \times \mathbb{R}^2 \longrightarrow \mathbb{R}^2$$

$$((a, b), (c, d)) \longmapsto (ac - bd, ad + bc)$$

Η πράξη αυτή είναι:

- προσεταιριστική

$$\begin{aligned} ((a, b) \times (c, d)) \times (e, f) &= (ac - bd, ad + bc) \times (e, f) \\ &= (ace - bde - adf - bcf, \\ &\quad acf - bdf + ade + bce) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} (a, b) \times ((c, d) \times (e, f)) &= (a, b) \times (ce - df, cf + de) \\ &= (ace - adf - bcf - bde, \\ &\quad acf + ade + bce - bdf) \end{aligned}$$

- με ουδέτερο στοιχείο

$$(a, b) \times (1, 0) = (a, b) = (1, 0) \times (a, b)$$

- μεταθετική

$$\begin{aligned} (a, b) \times (c, d) &= (ac - bd, ad + bc) \\ (c, d) \times (a, b) &= (ca - db, cb + da) \end{aligned}$$

- επιμεριστική ως προς την πρόσθεση:

$$\begin{aligned} (a, b) \times ((c, d) + (e, f)) &= (a, b) \times (c + e, d + f) = \\ &= (ac + ae - bd - bf, ad + af + bc + be) = \\ &= (ac - bd, ad + bc) + (ae - bf, af + be) = \\ &= (a, b) \times (c, d) + (a, b) \times (e, f) \end{aligned}$$

Ομοίως και από δεξιά.

Άρα το σύνολο $(\mathbb{R}^2, +, \times)$ είναι δαυζυγίος.
Επίσης κάθε στοιχείο του $\mathbb{R}^2 \setminus \{(0,0)\}$

είναι αντιστρέψιμο με

$$(a,b)^{-1} = \left(\frac{a}{a^2+b^2}, \frac{-b}{a^2+b^2} \right)$$

Πράγματι,

$$(a,b) \times \left(\frac{a}{a^2+b^2}, \frac{-b}{a^2+b^2} \right) = \left(\frac{a^2}{a^2+b^2} + \frac{b^2}{a^2+b^2}, \frac{-ab+ab}{a^2+b^2} \right) \\ = (1,0)$$

Συμβολίζουμε με \mathbb{C} τον ^{δυνα} δαυζυγίος $(\mathbb{R}^2, +, \times)$

Έχουμε $1_{\mathbb{C}} = (1,0)$

Επίσης $(0,1) \times (0,1) = (-1,0) = -(1,0) = -1_{\mathbb{C}}$

Θέτουμε $i := (0,1)$

Έχουμε $i^2 := i \cdot i = -1_{\mathbb{C}}$

Επίσης $(a,b) = a \cdot (1,0) + b(0,1) = a \cdot 1 + b \cdot i$
 \mathbb{C} R-δισπ. χώρος

$$(a,b) \times (c,d) = (a+bi)(c+di) = \\ = ac + adi + bci + bdi^2 \\ = ac - bd + (ad+bc)i \\ = (ac-bd, ad+bc)$$

Η έννοια του ομομορφισμού

Έστω A, B δύο αλγεβρικές δομές ίδιου τύπου
(ομάδες, δαυζυγίοι, δισπ. χώροι, προτύπα, αλγεβρές)

Ένας ομομορφισμός (τύπος)

είναι μια απεικόνιση $f: A \rightarrow B$ που στέλνει

κάθε πράξη του A στην αντιστοίχη του B

δηλ. $f(a * b) = f(a) * f(b)$ αν $(A, *)$, $(B, *)$ ομάδες

$f(a + b) = f(a) + f(b)$ αν A, B δαυζυγίοι

$$\left. \begin{aligned} f(a+b) &= f(a) + f(b) \\ f(\eta \cdot a) &= \eta \cdot f(a) \end{aligned} \right\} \begin{array}{l} \text{Αν } A, B \text{ } K\text{-διδαν. χώροι} \\ \text{και } \eta \in K \end{array}$$

Αν η f είναι 1-1 και επί, τότε η f ονομάζεται ισομορφισμός (τύπος).

Τα σύνολα A, B είναι ισομορφα ως (τύπος) αν υπάρχει $f: A \rightarrow B$ ισομορφισμός (τύπος).

Π.χ. $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ γραμμική απεικόνιση
 $x \mapsto 0$ αλλά όχι ισομορφισμός

Π.χ. $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{C}$ ισομορφισμός \mathbb{R} -διδαν. χώρων
 $(a, b) \mapsto a + bi$ αλλά όχι δευτερευόντων αν
~~πάρουμε τον σύνθετο πομπό στο \mathbb{R}^2~~
 ~~$f(a, b) = a + bi$~~

$$\begin{aligned} f((a, b) + (c, d)) &= f((a+c, b+d)) = \\ &= a+c + (b+d)i = a+bi + c+di = f(a, b) + f(c, d) \end{aligned}$$

Αν $\eta \in \mathbb{R}$,

$$f(\eta \cdot (a, b)) = f(\eta a, \eta b) = \eta a + \eta b i = \eta(a + bi) = \eta f(a, b)$$

Αν $a + bi = c + di$, τότε $a = c$ και $b = d$

Άρα αν $f(a, b) = f(c, d)$, τότε $(a, b) = (c, d)$.

Επίσης ^{για} κάθε $a + bi \in \mathbb{C}$, ισχύει $a + bi = f(a, b)$.

ΟΜΟΣ

$$f((a, b) \cdot (c, d)) = f(ac, bd) = ac + bdi$$

$$f(a, b) \cdot f(c, d) = (a + bi)(c + di) = ac - bd + (ad + bc)i$$

Αν είναι ίσα, τότε $bd = 0$ και άρα $ac + bdi = ac$

οπότε $ad + bc = 0 \Rightarrow bc = 0$ ή $ad = 0$

Αν $b = d = 0$ έχουμε ^{$bd = 0$} ισότητα

Αν $b = 0$ και $d \neq 0$, τότε $a = 0$ και $(a, b) = (0, 0)$

Αν $d = 0$ και $b \neq 0$, τότε $c = 0$ και $(c, d) = (0, 0)$

ΑΥΤΟ ΔΕ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΔΥΟ ΔΑΚΤΥΛΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΙΣΟΜΟΡΦΟΙ. Όπως \mathbb{R}^2 όχι αϊσα και \mathbb{C} αϊσα.

Τελος, η απεικόνιση

$$g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$$

$$a \mapsto a$$

είναι ομομορφισμός δακτυλίων, 1-1.

$$\text{Οπότε } \mathbb{R} \cong (\{ (a, 0) \mid a \in \mathbb{R} \}, +, \times)$$